

عید فطر؛ خوشحالی‌ها، گرفتاری‌ها و شرمندگی‌ها

آیا می‌دانید که اسلام دین فردی نیست بلکه یک دین اجتماعی است؟ آیا می‌دانید که در اسلام نباید به گوشه‌ای خزید و به عبادت فردی پرداخت؟! آیا می‌دانید که رهبانیت و ریاضت در اسلام حرام است.

آیا می‌دانید که اسلام دین فردی نیست بلکه یک دین اجتماعی است؟ آیا می‌دانید که در اسلام نباید به گوشه‌ای خزید و به عبادت فردی پرداخت؟! آیا می‌دانید که رهبانیت و ریاضت در اسلام حرام است.

به گزارش خبرگزاری مهر، من این عید سعید را به همه مسلمانانی که در این روزها به شادمانی عید فطر پرداخته‌اند، تبریک می‌گویم. مسلمانان عیدتان مبارک! و طاعتتان قبول! و ان شاء الله خدا شما را ببخشد! اما ای مسلمانان! آیا می‌دانید که در ماه رضانی که گذشت برادران مسلمان شما بر سه گروه بودند:

گروه اول عده ای هستند که زندگی آرام و امنی دارند و با رفاه و آسایش روزه گرفتند و به تلاوت کلام الله و نماز و نیایش پرداختند. هم اکنون نیز شادمان‌اند که با موفقیت این ماه مبارک را به پایان آورده‌اند و از خدا می‌خواهند که آمرزش گناهانشان را عیدی آنان قرار دهد.

گروه دوم کسانی هستند که اگر چه در امن و آرامش زندگی می‌کنند، اما از رفاه و آسایش برخوردار نیستند و شب و روز تلاش می‌کنند تا کمترین هزینه‌ی زندگی خود و خانواده‌شان را فراهم آورند. با این وصف، با تنی رنجور و غذایی اندک و فقیرانه در این ماه، روزه می‌گیرند و هم اکنون شادمان‌اند که در برابر خدا ناسپاسی نکرده و تکلیف خود را ادا کرده‌اند و انتظار دارند که خداوند از آنان خشنود بوده و بر پاداش اخروی آنان بیفزاید.

گروه سوم خود بر دو دسته‌اند: دسته‌ای از آنان، کسانی هستند که ماه رمضان را در فضای ناامن گذرانیده و شب و روز، خود و خانواده‌شان با خطر جانی روبرو بوده و هر لحظه انتظار بمباران دارند و با صدای توپ و تفنگ روز را به شب و شب را به روز می‌آورند و در عین ناامنی و خطر، از نظر آب و نان نیز مشکل دارند. بسا شب‌ها که گرسنه می‌خواهند و بسا روزها که تشنه‌اند. نه دارو و نه درمانی!

و دسته دوم کسانی هستند که در اردوگاه‌ها، در شرایط بد آب و هوایی و در گرمای سوزان، با هزاران کمبود زندگی می‌کنند و درد آوارگی و بی‌خانمانی و مشکلات بیماری و کهنسالی و خردسالی را با اشک و آه تحمل می‌کنند. و از نظر خورد و خوراک نیز چشم به راه کمک‌های خارجی و مؤسسات خیریه هستند.

این دو گروه نیز این ماه را روزه گرفتند، اما مدام از خدا می‌خواستند که این مصیبت را از آنان دور کند و مدام بر بدبختی‌های خود اشک ریختند و زاری کردند و هم اکنون با دل پُر خون به روی عید لبخند می‌زنند و به همدیگر تبریک می‌گویند و انتظار دارند که خداوند آنان را ببخشد و از این مشکلات نجات دهد.

اکنون من ضمن تبریک مجدد این عید، با گروه اول که در امن و آسایش روزه گرفتند و نیز با رؤسا و مسئولان کشورهای اسلامی و علما و دانشمندان و متفکران جهان اسلام، نکته‌ای را در میان می‌گذارم و آن این‌که آیا می‌دانید که اسلام دین فردی نیست بلکه یک دین اجتماعی است؟ آیا می‌دانید که در اسلام نباید به گوشه‌ای خزید و به عبادت فردی پرداخت؟! آیا می‌دانید که رهبانیت و ریاضت در اسلام حرام است و تکلیف ما به جای آن جهاد و مبارزه است؟ آیا می‌دانید که مشکلی از کار یک مسلمان گشودن، بر سفر حج برتری دارد؟ آیا می‌دانید که هر کس که به مشکلات مسلمانان اهمیت ندهد، در حقیقت مسلمان نیست؟ آیا می‌دانید که آیا می‌دانید که

اکنون برای آزمایش رفتار خود، لحظه‌ای با خویش خلوت کنید و به قول معروف کلاهتان را قاضی نمایید و ببینید در رضانی که گذشت، در برابر گروه دوم و سوم چه کار کردید؟! حتی یک آه به خاطر آنان کشیدید! حتی مقداری از امکانات خود را در اختیار آنان گذاشتید! من نمی‌دانم چه کار کردید، اما خودتان می‌توانید بدانید که چه کار کردید! اینک اگر در برابر وجدان خود شرمنده‌اید، این نکته را بدانید که در برابر اسلام نیز شرمنده‌اید و اسلام شما را قبول ندارد؛ زیرا به شما اعلام کرده است که هر کس در فکر مشکلات دیگران نباشد، او مسلمان نیست. حال بین تو مسلمانی؟!